

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของ
พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ กรมการปกครอง

๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย กรมการปกครอง

๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์

ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด

ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)

ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับการเสนอแนะให้ประเมิน)

อื่น ๆ คือ

๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม ๒๕๖๕ โดยประเมินผลที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๔

๖. รายชื่อกฎหมายที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้

- กฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขออนุญาตจัดให้มีการเรียไร และทำการเรียไร พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและแบบใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไร และทำการเรียไร พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

๗. รายชื่อกฎหมายที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ

- ไม่มี -

ส่วนที่ ๒

การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายของภารกิจ คือ เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร โดยสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมหรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

๙.๑ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่จำเลย เพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่จะเป็นการเรียไรในระหว่างวงค์ญาติของจำเลย (๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นอัตรา โดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์หรือวัตถุประสงค์อื่น (๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ (๕) การเรียไรเพื่อจัดหายุทธภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ

๙.๒ กำหนดให้ผู้ที่จะทำการเรียไร ซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือสาธารณประโยชน์ ต้องขอรับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรได้

๙.๓ กำหนดให้ผู้ที่จะทำการเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียงต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรได้

๙.๔ คณะกรรมการควบคุมการเรียไรและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจตรวจสอบคุณสมบัติลักษณะต้องห้าม ความประพฤติ หลักฐาน ว่ามีความน่าเชื่อถือ มีความเหมาะสมเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ รวมถึงกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดแล้วแต่กรณี ดังนี้ (๑) จำนวนเงินหรือทรัพย์สินอื่นอย่างสูงที่ให้เรียไรได้ (๒) เขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร (๓) วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้ (๔) วิธีทำการเรียไร (๕) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ในขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจดูเมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกร้อง ในกรณีการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดประจำที่ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการเรียไรให้เห็นโดยชัดเจน (๖) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องออกใบรับให้แก่ผู้บริจาคกับมีต้นขั้วใบรับไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้จัดให้มีการเรียไรประกาศยอดรับและจ่ายเงินและทรัพย์สินให้ประชาชนทราบเป็นครั้งคราวตามสมควร และเมื่อได้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินนั้นหมดแล้วให้ประกาศยอดบัญชีอีกครั้งหนึ่ง (๗) กำหนดห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้มานั้นในกิจการอย่างอื่น นอกวัตถุประสงค์แห่งการเรียไรตามที่ได้แสดงไว้ เว้นแต่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายพอสมควรในการเรียไรนั่นเอง (๘) กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรต้องรายงานให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ กรณีที่เงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้มานั้นไม่ต้องจ่ายเพราะไม่อาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งการเรียไรตามที่ตนได้แสดงไว้ หรือเหลือจ่ายเพราะเหตุใด ๆ ถ้าผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรตายลงเสียก่อน ให้หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรดังกล่าว ตกเป็นของผู้ครอบครองเงินและทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว (๙) กำหนดห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรใช้ถ้อยคำหรือวิธีการใด ๆ ซึ่งเป็นการบังคับผู้ถูกเรียไรโดยตรงหรือโดยปริยาย หรือซึ่งจะทำให้ผู้ถูกเรียไรเกิดความหวาดหวั่นหรือเกรงกลัว เป็นต้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายและให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

๑๐.๑ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่จำเลย เพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่จะเป็นการเรียไรในระหว่างวงค์ญาติของจำเลย (๒)

การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอื่นเป็นอัตรา โดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์หรือวัตถุอย่างอื่น (๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ (๕) การเรียไรเพื่อจัดหาทรัพยากรอื่นให้แก่ต่างประเทศ

๑๐.๒ กำหนดให้ผู้ที่จะทำการเรียไรซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือสาธารณประโยชน์ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรได้ ยกเว้นกรณีซึ่งกระทรวง ทบวง หรือกรมเป็นผู้จัดให้มีการเรียไร

๑๐.๓ กำหนดให้ผู้ที่จะทำการเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องเปล่งเสียงต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรได้ เว้นแต่ (๑) การเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไร หรือได้รับยกเว้น กรณีซึ่งกระทรวง ทบวง หรือกรมเป็นผู้จัดให้มีการเรียไร (๒) การเรียไรเพื่อกุศลสงเคราะห์ ในโอกาสที่บุคคลชุมนุมกันประกอบศาสนกิจ (๓) การเรียไรโดยขายสิ่งของในงานออกร้าน หรือในที่นัดประชุม เฉพาะแห่งอันได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มีการออกร้าน หรือผู้จัดให้มีการนัดประชุมเป็นผู้จัดให้มีขึ้น

๑๐.๔ ผู้ได้รับอนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดแล้วแต่กรณี ดังนี้ (๑) จำนวนเงินหรือทรัพย์สินอื่นอย่างสูงที่ให้เรียไรได้ (๒) เขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร (๓) วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้ (๔) วิธีทำการเรียไร

๑๐.๕ กำหนดห้ามมิให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๑) บุคคลมีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี (๒) บุคคลผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ (๓) บุคคลเป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ (๔) บุคคลผู้เคยต้องโทษฐานลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก ม้อโกง ยักยอกทรัพย์ รับของโจรหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอาญา และพ้นโทษมาแล้วยังไม่ครบห้าปี (๕) บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความประพฤติหรือหลักฐานไม่น่าไว้วางใจ

๑๐.๖ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องมีใบอนุญาตติดตัวอยู่ในขณะทำการเรียไร และต้องให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจดูเมื่อเจ้าหน้าที่หรือบุคคลนั้นเรียกร้อง ในกรณีการเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตให้จัดประจำที่ ผู้รับอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ ณ ที่ทำการเรียไรให้เห็นโดยชัดเจน

๑๐.๗ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรต้องออกไปรับให้แก่ผู้บริจาคตกับมีต้นข้าวใบรับไว้เป็นหลักฐาน และให้ผู้จัดให้มีการเรียไรประกาศยอมรับและจ่ายเงินและทรัพย์สินให้ประชาชนทราบเป็นครั้งคราวตามสมควร และเมื่อได้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินนั้นหมดแล้วให้ประกาศยกบัญชีอีกครั้งหนึ่ง

๑๐.๘ กำหนดห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้มานั้นในกิจการอย่างอื่น นอกวัตถุประสงค์แห่งการเรียไรตามที่ได้แสดงไว้ เว้นแต่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายพอสมควรในการเรียไรนั่นเอง

๑๐.๙ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรต้องรายงานให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ กรณีที่เงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้มานั้น ไม่ต้องจ่ายเพราะไม่อาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์แห่งการเรียไรตามที่ตนได้แสดงไว้ หรือเหลือจ่ายเพราะเหตุใด ๆ ถ้าผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรตายลงเสียก่อน ให้หน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรดังกล่าวตกเป็นของผู้ครอบครองเงินและทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว

๑๐.๑๐ กำหนดห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการเรียไรใช้ถ้อยคำหรือวิธีการใด ๆ ซึ่งเป็นการบังคับผู้ถูกรเรียไรโดยตรงหรือโดยปริยาย หรือซึ่งจะทำให้ผู้ถูกรเรียไรเกิดความหวาดหวั่นหรือเกรงกลัว

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรยังมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

๑๑.๑ การจัดให้มีหรือทำการเรียไรโดยปราศจากการควบคุมจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม หรืออาจกระทบถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศได้

๑๑.๒ กฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่สามารถคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มิให้ตกเป็นเหยื่อหรือเครื่องมือของเหล่ามิฉฉาชีพในรูปแบบต่าง ๆ เนื่องจากเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ ควบคุมกำหนดเงื่อนไข ห้ามการกระทำไว้ก่อน กล่าวคือ ผู้ใดฝ่าฝืนจะมีความผิดทางอาญาในทันทีโดยไม่ต้องรอให้มีการกระทำความผิดสำเร็จเสียก่อนแล้วจึงไปดำเนินคดีอาญาในภายหลัง ซึ่งผลเสียจะตกแก่ประชาชนทั่วไปกลายเป็นการแก้ไขหาที่ปลายเหตุ

๑๑.๓ กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรมีบทบัญญัติที่กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรและพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบ ติดตาม การจ่ายเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการเรียไร เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์แห่งการเรียไร รวมทั้งจำนวนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการเรียไรได้ อีกทั้งสามารถกำหนดเขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรและวิธีทำการเรียไร เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร อันเป็นการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม หรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

๑๒.๑ ช่วยคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

๑๒.๒ ช่วยป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน

๑๒.๓ คณะกรรมการควบคุมการเรียไรและพนักงานเจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบ ควบคุมผู้จัดให้มีการเรียไรและผู้ทำการเรียไรให้ปฏิบัติตามกฎหมายได้

๑๒.๔ ช่วยให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลผู้ประสงค์จะเข้าส่วนในการเรียไรตรวจสอบการเรียไรได้ง่ายขึ้น

๑๒.๕ ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรและผู้ทำการเรียไร

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

๑๓.๑ เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของประชาชน

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร มาตรา ๕ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือขอใช้แก่จำเลย เพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่จะเป็นการเรียไรในระหว่างวงศ์ญาติของจำเลย (๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์หรือวัตถุอย่างอื่น (๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ (๕) การเรียไรเพื่อจัดหายุทธภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ มาตรา ๖ กำหนดให้ผู้ที่จะทำการเรียไร ซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือสาธารณประโยชน์ต้องขอรับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรได้ มาตรา ๘ กำหนดให้ผู้ที่จะทำ

การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียงต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรได้ แม้มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวจะกำหนดห้ามการกระทำหรือสร้างภาระและกำหนดหน้าที่ให้บุคคลที่ประสงค์จะจัดให้มีการเรียไรและทำการเรียไรจะต้องขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจตามกฎหมาย แต่มาตรการทางกฎหมายดังกล่าวทำให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรและพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจควบคุม ตรวจสอบ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรและผู้ทำการเรียไร ส่งผลให้เกิดการป้องกันและควบคุมมิให้มีการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร โดยสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมหรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ

๑๓.๒ เป็นการพัฒนามาตรการให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

มาตรา ๕ ของพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ได้แก่ การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศ รวมถึงการเรียไรเพื่อจัดหายุทธภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ บทบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร ทั้งนี้ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ กฎหมายฉบับดังกล่าวจึงสอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรนั้น กรมการปกครองมีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาต การตรวจตรา การจับกุม และการดำเนินคดี โดยมีสถิติการดำเนินคดีเกี่ยวกับการจัดให้มีการเรียไรและการทำการเรียไรโดยมิได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการจัดให้มีการเรียไรและการทำการเรียไรดังต่อไปนี้

ปี ๒๕๖๓	จำนวน ๖๐ คดี
ปี ๒๕๖๔	จำนวน ๔๕ คดี
ปี ๒๕๖๕	จำนวน ๓๕ คดี

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

ปัจจุบันการเรียไรสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนและสังคมได้รับความเสียหายเป็นอย่างมากสืบเนื่องจากกฎหมายที่ควบคุมการเรียไรมีการบังคับใช้มาเป็นเวลานาน ไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีความเจริญด้านเทคโนโลยีมากขึ้น ประกอบกับรูปแบบและวิธีการเรียไรได้เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย และกลไกการตรวจสอบ ติดตามผลยังไม่รัดกุมเพียงพอ อีกทั้งการเรียไรได้กลายเป็นข้ออ้างในการขอรับเงินหรือทรัพย์สินจากประชาชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการเรียไรให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ มีบทบัญญัติทั้งสิ้นเพียง ๒๑ มาตรา โดยไม่มีการบัญญัติให้เป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน ส่งผลให้กฎหมายฉบับนี้ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการควบคุมการเรียไรที่มีรูปแบบและการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน การจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรโดยปราศจากการควบคุม จึงอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนและสร้างความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมได้ ปัจจุบันปรากฏปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายในการควบคุมการเรียไรโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

๑๕.๑ บทนิยามคำว่า “การเรียไร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในส่วนของคำนิยามศัพท์ใหม่โดยปรับปรุงให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น

๑๕.๒ ลักษณะของการเรียไรโดยการโฆษณาตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ ไม่ครอบคลุมถึงความหมายหรือวิธีการโฆษณาเรื่องการเรียไรโดยการโฆษณา เนื่องจากปัจจุบันการโฆษณาประชาสัมพันธ์เชิงชวนมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การโฆษณาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ Social Media สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น รวมถึงการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ ทำให้การควบคุมการเรียไร โดยการโฆษณาตามกฎหมายปัจจุบัน จึงไม่ครอบคลุมไปถึงลักษณะและวิธีการเรียไรต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและการตีความทางกฎหมาย ทำให้หน่วยงานของรัฐไม่อาจเข้าควบคุมดูแลการดำเนินการเรียไรได้ครอบคลุมทุกกรณี

๑๕.๓ ปัญหาเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่ขออนุญาตทำการเรียไรตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ ปรากฏปัญหาดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ ๑ การห้ามมิให้อนุญาตบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ทำการเรียไรโดยคำนึงถึงเกณฑ์อายุเป็นสิ่งสำคัญ แต่หากพิจารณาเทียบเคียงมาตรา ๑๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่บัญญัติเรื่องความสามารถของบุคคลไว้ว่า บุคคลย่อมพ้นจากภาวะผู้เยาว์และบรรลุนิติภาวะเมื่อมีอายุ ๒๐ ปีบริบูรณ์ ดังนั้น การพิจารณาให้บุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะทำการเรียไรได้อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาเนื่องจากเป็นผู้หย่อนความสามารถ ขาดประสบการณ์ ขาดการควบคุมสภาพจิตใจและวุฒิภาวะและยังไม่อาจจัดการกิจการและทรัพย์สินของตนได้

ประเด็นที่ ๒ การห้ามมิให้อนุญาตบุคคลผู้เคยต้องโทษฐาน ลักทรัพย์ รั้งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ รับของโจรหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายลักษณะอาญา และพ้นโทษมาแล้วยังไม่ครบห้าปีทำการเรียไร ซึ่งปัจจุบันประมวลกฎหมายอาญาในส่วนฐานความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมฐานความผิดให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากขึ้น เช่น ความผิดฐานฉ้อโกงทรัพย์ ความผิดฐานโกงเจ้าหนี้ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ หรือแม้แต่ความผิดฐานสำคัญที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมการเรียไรของผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรได้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย หรือความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ทำให้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรที่บังคับใช้อยู่ไม่ครอบคลุมฐานความผิดที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ

ประเด็นที่ ๓ ห้ามมิให้อนุญาตบุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความประพฤติหรือหลักฐานไม่น่าไว้วางใจทำการเรียไร ในประเด็นนี้เห็นว่าเป็นการให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจ ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำการเรียไร จึงก่อให้เกิดการตีความกฎหมายที่ไปจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลโดยไม่อนุญาตให้ทำการเรียไรได้

๑๕.๔ การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเรียไร กรณีที่สั่งไม่อนุญาต กฎหมายไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนของการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไว้โดยตรง เพียงแต่กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรแจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบเท่านั้นว่าเหตุใดถึงไม่อนุญาต ทำให้หลักเกณฑ์ที่เกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น อาจมีผลกระทบต่อประชาชนผู้ขออนุญาตด้วย เนื่องจากประชาชนไม่สามารถที่จะเข้าถึงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของภาครัฐได้

๑๕.๕ ในส่วนของบทกำหนดโทษตามกฎหมายควบคุมการเรียไรซึ่งมีการตราเป็นพระราชบัญญัติมีผลใช้บังคับมาตั้งแต่ปี ๒๕๘๗ จนถึงปัจจุบันจะเห็นได้ว่าโทษทางอาญาของกฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดอัตราโทษที่ไม่สอดคล้องกับสภาวะการณ์ปัจจุบัน เช่น มาตรา ๑๗ วางหลักไว้ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามที่มีให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรตามมาตรา ๕ หรือทำการเรียไร ซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์ทางราชการ เทศบาลหรือสาธารณประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียงโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำนั้น เป็นโทษที่มีอัตราโทษเบาอันเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีจลาจลฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเพื่อมาแสวงหาผลประโยชน์ เพราะขาดความเกรงกลัวต่อโทษ และเห็นว่าผลประโยชน์ที่ได้จากการทำผิดกฎหมายนั้นมีมากกว่าต้นทุนหรือค่าปรับที่จะต้องเสียหากถูกจับกุมดำเนินคดี

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร

๑) ประมวลกฎหมายอาญา ความผิดฐานฉ้อโกงมาตรา ๓๔๑ ความผิดฐานฉ้อโกงโดยแสดงตนเป็นคนอื่นตามมาตรา ๓๔๒ ความผิดฐานฉ้อโกงประชาชน มาตรา ๓๔๓ มีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร กรณีมีการเรียไรโดยไม่ได้นำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์หรือหลงกลวง

๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๑) การนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ปลอมไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนหรือข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชนมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร กรณีมีการเรียไรผ่านสื่อออนไลน์ซึ่งมีข้อความไม่เป็นความจริงหรือหลงกลวง

๓) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มีบทบัญญัติที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นความผิดมูลฐานความผิดฐานฟอกเงินมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร กรณีเกี่ยวข้องกับความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนจากการเรียไร

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินหรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด

ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร

(๑) ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการควบคุมการเรียไรในการพิจารณาอนุญาตจัดให้มีการเรียไร กรณีการเรียไรซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือสาธารณประโยชน์ต้องขอรับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรได้ และในเขตกรุงเทพมหานครให้อำนาจอธิบดีกรมการปกครอง หรือในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร

ให้นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตกรณีการเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องเปล่งเสียงต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรได้ รวมทั้ง คณะกรรมการควบคุมการเรียไรและพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ความประพฤติ หลักฐานว่ามีความน่าเชื่อถือ มีความเหมาะสมเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ รวมถึงกำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เป็นมาตรการสำคัญในการรักษาความมั่นคงสาธารณะ จึงยังมีความเหมาะสมอยู่

(๒) โฆษณา

พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ มีการใช้บังคับมาตั้งแต่ปี ๒๔๘๗ จนถึงปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าโทษทางอาญาของกฎหมายฉบับนี้มีการกำหนดอัตราโทษที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เช่น มาตรา ๑๗ วางหลักไว้ว่า ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามที่มีให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรตามมาตรา ๕ หรือทำการเรียไร ซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์ทางราชการ เทศบาลหรือสาธารณประโยชน์โดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องเปล่งเสียงโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำนั้น เป็นโทษที่มีอัตราโทษเบา เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มีฉ้อฉลฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวเพื่อมาแสวงหาผลประโยชน์ เพราะขาดความเกรงกลัวต่อโทษ และเห็นว่าผลประโยชน์ที่ได้จากการทำผิดกฎหมายนั้นมีมากกว่าต้นทุนหรือค่าปรับที่จะต้องเสียหากถูกจับกุมดำเนินคดี

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว

ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

กรมการปกครอง ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของกรมการปกครอง และแบบสอบถามออนไลน์ (Google Form) ตั้งแต่วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๕ เป็นเวลา ๓๐ วัน โดยดำเนินการดังนี้

(๑) ออกประกาศกรมการปกครอง เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พ.ศ. ๒๔๘๗ เพื่อประชาสัมพันธ์การรับฟังความคิดเห็น

(๒) มีหนังสือแจ้งกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์ให้สำนักงานเขตและประชาชนทั่วไปได้รับทราบและร่วมแสดงความคิดเห็น

(๓) จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยสมาคม มูลนิธิและการเรียไรประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ ในวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๖๕ ณ โรงแรมเอสดี อเวนิว เขตบางพลัด

กรุงเทพมหานคร โดยมีการอภิปราย รับฟังแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปัญหาและวิธีการแก้ไขปัญหาในการดำเนินงานระหว่างผู้ปฏิบัติงานทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค เจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานคร ผู้แทนของสมาคม มูลนิธิ เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยสมาคม มูลนิธิและการเรียไร รวมทั้งรับฟังและร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบออนไลน์ทั่วประเทศ และสรุปความเห็นและแนวทางแก้ไขรายละเอียดปรากฏตาม ข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕

ผลการรับฟังความคิดเห็น

๑) ผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ (กลุ่มเป้าหมาย : ประชาชน) จำนวนทั้งหมด ๒๑ ราย สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
๑. กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร โดยสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมหรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ</p> <p>๒) ควบคุมจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม หรืออาจกระทบถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศได้ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายที่เหมาะสมสามารถคุ้มครองป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน ๑ คน</p>
๒. บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพุทธศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้ “การเรียไร” หมายความว่ารวมถึงการซื้อขาย แลกเปลี่ยน ขดใช้หรือบริการธรรมดา แต่เพื่อรวบรวมทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วนไปใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นด้วย ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>ควรแก้ไขเพิ่มเติม คำนิยาม “การเรียไร” ตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพุทธศักราช ๒๕๘๗ ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>“การเรียไร” หมายความว่ารวมถึงการซื้อขาย แลกเปลี่ยน ไม่ควรให้มีการซื้อขาย แลกเปลี่ยน เนื่องจากการซื้อ</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
	<p>ชาย แลกเปลี่ยนเป็นการประกอบธุรกิจอย่างหนึ่ง อย่างไรก็ดี เพื่อมุ่งหวังให้เกิดผลกำไร</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน – คน</p>
<p>๓. บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้ “ยูทริทัศน์” หมายความว่า ยูทริทัศน์ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยูทริทัศน์ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม และเพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ</p> <p>๒) เพื่อมิให้เกิดสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนสร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินหรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>ควรแก้ไขเพิ่มเติม คำนิยาม “ยูทริทัศน์” ตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ ให้มีความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน – คน</p>
<p>๔. บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้ “สิ่งพิมพ์” หมายความว่า สิ่งพิมพ์ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๙๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อเป็นการควบคุมสื่อสิ่งพิมพ์ที่ไม่ถูกต้องให้เป็นไปตามความถูกต้องและเป็นไปตามศีลธรรมอันดี</p> <p>๒) เพื่อให้เป็นไปกับการทำการเรียไร ตามวิถีชีวิตของประชาชน</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เนื่องจากแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ เป็นกฎหมายมีการใช้มานานมากแล้ว ทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชน</p> <p>๒) สิ่งพิมพ์ การเรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียงหรือด้วยเครื่องแปลงเสียง จึงหมายถึงเฉพาะกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ เอกสารที่สื่อสารเป็นข้อความอักษรเท่านั้น ซึ่งปัจจุบัน “สื่อออนไลน์” มิได้บัญญัติครอบคลุมถึงการเรียไรผ่านสื่อโซเชียลมีเดียเอาไว้เป็นการเฉพาะ ทำให้ไม่สอดคล้อง</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
	<p>กับสภาพการณ์ พัฒนาของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชน ต้องการให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๕๗</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน – คน</p>
<p>๕. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไร หรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่จำเลยเพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่ จะเป็นการเรียไรในระหว่างวงศญาติของจำเลย ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๙๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ยังมีความเหมาะสมและมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม ควรมีการกำหนดข้อห้าม มาตรา ๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๕๗ ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๐๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ประชาชนมองว่า หากผู้บริจาคยินยอมประสงค์ที่จะช่วยเหลือ และขออนุญาตถูกต้องแล้ว ก็ควรจะสามารถบริจาคได้</p> <p>๒) กรณีถ้าหากไม่ได้กำหนดให้เป็นช่องทางให้ผู้กระทำความผิด ควรปรับปรุงแก้ไขให้มีความสอดคล้องให้เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน – คน</p>
<p>๖. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๕๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไร หรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอื่นเป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์ หรือวัตถุอย่างอื่นยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อไม่ให้ผู้จัดให้มีการเรียไรโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า สามารถตรวจสอบหรือการจัดการทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคมาได้อย่างชัดเจน</p> <p>๒) เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) หากมีการนำข้อห้ามไปใช้ต้องตรงกับวัตถุประสงค์ เช่น การทำเรียไร ข้าวสารไปช่วยผู้ประสบภัย และมีการตรวจสอบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์</p> <p>๒) ปรับปรุงให้มีความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน – คน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
<p>๗. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันไม่ให้สร้างความเดือดร้อนรำคาญ และขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม</p> <p>๒) เพื่อป้องกันการหลอกลวงหรือใช้วิธีการที่ไม่ชอบ เช่น การหลอกลวงผู้ถูกเรียไรหรือบังคับข่มขู่ ชูเชิญผู้ถูกเรียไร</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ปรับปรุงให้มีความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๘. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ทำไมตรีกับต่างประเทศ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๔๗ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันความสัมพันธ์ทำไมตรีและปราบปรามการเกิดปัญหาอุปสรรคในการเรียไรโดยทุจริตในประเทศ และระหว่างประเทศ</p> <p>๒) เพื่อป้องกันสิทธิและเสรีภาพของประชาชน มิให้ตกเป็นเหยื่อหรือเครื่องมือของเหล่ามิถนาซีฟในรูปแบบต่าง ๆ</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ควรแก้ไขปรับปรุงมาตรา ๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ ให้มีความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน เข้าใจง่าย ปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๙. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๕) การเรียไรเพื่อจัดหายุทธภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๔๗ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>เพื่อไม่ให้เกิดการป้องกันและควบคุมการจัดหายุทธภัณฑ์ ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและความมั่นคงของประเทศ</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
	<p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ประชาชนมองว่า การเรียโรเพื่อจัดหาวิทยุทัศน์ให้แก่ต่างประเทศนั้น เป็นข้อห้ามที่มีความร้ายแรงควรวางตัวเป็นกลางในทางการเมืองหรือความขัดแย้งในระหว่างประเทศ</p> <p>๒) ให้มีการปรับปรุง ห้ามมิให้จัดให้มีการเรียโรหรือทำการเรียโร (๕) การเรียโรเพื่อจัดหาวิทยุทัศน์ให้แก่ต่างประเทศแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียโรพุทธศักราช ๒๔๘๗ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน</p> <p>๑.๓ อื่น ๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๐. มาตรา ๖ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียโรพุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดให้การเรียโรซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือ สาธารณะประโยชน์จะจัดให้มีได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียโรแล้ว ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>เพื่อให้ผู้ได้รับอนุญาตจัดให้มีการเรียโรหรือทำการเรียโรต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเรียโรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เป็นมาตรการสำคัญในการรักษาความมั่นคง</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ยังขาดประเด็น ไม่มีหลักเกณฑ์การขออนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียโร เพื่อประโยชน์ของเอกชนหรือประโยชน์ส่วนตัว ทำให้การเรียโรเพื่อประโยชน์ส่วนตัวไม่ว่าจะเป็นทุนการศึกษา ค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ</p> <p>๒) คณะกรรมการการควบคุมการเรียโรเป็นกรรมการกลาง การอนุมัติการเรียโรอาจมีความล่าช้าต่อการบริหารจัดการ</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๑. คณะกรรมการควบคุมการเรียโรตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียโรพุทธศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นคือ ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกรมตำรวจหนึ่งคน และผู้แทนกรมมหาดไทยหนึ่งคน โดยกรรมการต้องมาประชุมไม่น้อยกว่าสี่คน จึงเป็นองค์ประชุม ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ยังมีความเหมาะสมและเป็นไปตามกฎ ระเบียบ ว่าการคณะกรรมการควบคุมการเรียโรตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียโร พุทธศักราช ๒๔๘๗</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ขั้นตอนการรายงานข้อมูลต่อคณะกรรมการควบคุมการเรียโร เช่น ออกใบรับเงินให้แก่ผู้บริจาค การประกาศ</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
	<p>ยอดรับและจ่ายเงิน และทรัพย์สินที่ได้รับมาแต่ไม่มีการกำหนดขั้นตอน ที่ชัดเจนว่าจะต้องปฏิบัติอย่างไรหรือรายงานต่อใคร</p> <p>๒) เพิ่มเติมการตรวจสอบของคณะกรรมการการควบคุมการเรียไ้เป็นไปได้อย่าง รวมถึงมาตรการในการป้องกันหรือปราบปรามการเรียไ้เท็จ ซึ่งเป็นการเรียไ้ที่มีเจตนาทุจริตตั้งแต่ต้น ซึ่งต่างจากการนำเงินที่ได้จากการเรียไ้ไปใช้โดยผิดวัตถุประสงค์</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๒. มาตรา ๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไ้พุทธศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้การเรียไ้ในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะการเรียไ้โดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ โดยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียงจะจัดให้มีหรือทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเรียไ้โดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่องแปลงเสียง โดยไม่รับอนุญาต</p> <p>๒) เพื่อไม่ให้เกิดการใช้เสียงจะจัดให้มีหรือทำการเรียไ้จะทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) ไม่ครอบคลุมไปถึงวิธีการเรียไ้ด้วยสื่อออนไลน์ เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ต</p> <p>๒) การขออนุญาตแต่การเรียไ้ทางอินเทอร์เน็ตไม่ต้องขออนุญาต โดยประชาชนมองว่าเป็นวิธีสื่อสารได้รวดเร็ว เป็นวงกว้าง ไม่ต่างจากการเรียไ้โดยโฆษณาตามวิธีอื่นเลย</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๓. จากข้อ ๑๒ ข้อความในมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไ้พุทธศักราช ๒๕๘๗ กำหนดห้ามมิให้นำข้อความในมาตรา ๘ วรรคแรกมาใช้บังคับแก่กรณี ดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไ้ซึ่งได้รับอนุญาตหรือได้รับยกเว้นตามมาตรา ๖ (๒) การเรียไ้เพื่อบุคคลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคลชุลมุนกัน ประกอบศาสนกิจ (๓) การเรียไ้โดยขายสิ่งของได้งานออกร้าน หรือในที่นัดประชุมเฉพาะแห่งอันได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มีการออกร้าน หรือผู้จัดให้มีการนัดประชุมเป็นผู้จัดให้มีขึ้นยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>เพื่อให้การใช้ข้อบังคับของกฎหมายของการเรียไ้มีมาตรการควบคุมผู้ที่ได้อุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วมิให้เรียไ้ตามถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ จัดให้มีการออกร้านหรือผู้จัดให้มีการนัดประชุมเป็นผู้จัดให้มีขึ้นเพื่อป้องกันการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชน</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๔ มาตรา ๑๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไ้พุทธศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๘ ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
<p>บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าสั่งไม่อนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในกำหนด ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๐.๔๗ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อให้ทราบหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการยื่นคำขอขึ้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต</p> <p>๒) เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มี ศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอ และชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาต</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๒ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>ควรกำหนดกำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๕. มาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพหุศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้ในกรณีคำสั่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิยื่นอุทธรณ์ คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต การยื่นอุทธรณ์ในจังหวัดพระนครและธนบุรีให้ยื่นต่อคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้น ในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัด คำชี้ขาดของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัดแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อให้ผู้ยื่นคำขอดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมเสียให้ถูกต้อง และหากมีเอกสารใดไม่ครบถ้วนให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบทันที</p> <p>๒) เพื่อจะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของคำขอและความครบถ้วนของเอกสาร</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>- ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๖. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพหุศักราช ๒๕๘๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๑) บุคคลมีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๑๙ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ให้มีความเหมาะสม</p> <p>๒) เพื่อป้องกันการสร้างความเดือดร้อน การข่มขู่ หรือปัญหาอื่นๆ แก่บุคคลอื่น</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๘๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
	<p>ควรเปลี่ยนเป็นบุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไร ไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปี หรือ ๒๐ ปี ให้มีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ ตามระเบียบกฎหมาย</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๗. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๔๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคล ดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๒) บุคคลผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ ยังมีความเหมาะสมหรือ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๒๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดย สรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ที่ทำการเรียไรการสร้างความ เดือดร้อน ความรำคาญ ให้แก่บุคคลอื่นๆ</p> <p>๒) เพื่อไม่ให้บุคคลผู้มีจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ สร้างความเสียหาย แก่ประชาชนทั่วไป</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๗๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๘. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๔๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคล ดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๓) บุคคลเป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ ยังมีความเหมาะสม หรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อไม่ให้บุคคลผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไร เดินตามถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ อาจจะก่อผลกระทบ ต่อต้านสาธารณสุข</p> <p>๒) เพื่อเป็นการป้องกัน โรคติดต่อตามกฎหมายกำหนด ตามสถานการณ์ปัจจุบัน เช่น โรคโควิด เป็นโรคติดต่อที่มีความ รุนแรงในการแพร่กระจายเชื้อโรค</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน คน ๑ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบัน</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๙. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการ เรียไรพุทธศักราช ๒๕๔๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้ บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๔) บุคคลผู้เคยต้องโทษฐาน ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิง ทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กระชก ฉ้อโกง ยักยอก ทรัพย์ รับของโจรหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมาย ลักษณะอาญาและพ้นโทษมาแล้วยังไม่ครบห้าปี ยังมี</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>เพื่อป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับคนในสังคม</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
ความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร)	ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบัน ๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน
๒๐. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคล ดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๕) บุคคลที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีความประพฤติหรือ หลักฐานไม่น่าไว้ใจ ยังมีความเหมาะสมหรือควร ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน ๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้ ยังมีความเหมาะสมและมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๑๑(๕) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพุทธศักราช ๒๔๘๗ ๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ ๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน
๒๑. มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดให้ ในการเรียไรห้ามมิให้ ใช้ถ้อยคำหรือวิธีการใด ๆ ซึ่งเป็นการบังคับผู้ถูกเรียไร โดยตรงหรือโดยปริยายหรือซึ่งจะทำให้ผู้ถูกเรียไรเกิด ความหวาดหวั่นหรือเกรงกลัว ยังมีความเหมาะสมหรือ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน ๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้ ๑) เพื่อไม่ให้เกิดการเรียไรสร้างความเดือดร้อนรำคาญ แก่ประชาชนและสร้างความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมได้ ๒) เพื่อไม่ให้มีการใช้ถ้อยคำ คำพูด ในเชิงบังคับ ช่มชู้ หลอกลวง หรือวิธีการอื่นๆ ๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน คน ๐ คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบัน ๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน
๒๒. บทกำหนดโทษตามพระราชบัญญัติควบคุมการ เรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ ดังต่อไปนี้ ควรปรับปรุง หรือแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร (สามารถเลือกได้ มากกว่า ๑ ข้อ)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน ๑.๑ มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๖ วรรคแรก มาตรา ๘ วรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ จำนวน ๑๐ คน ๑.๒ มาตรา ๑๘ ผู้ใดทำผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการเรียไรกำหนดตามมาตรา ๙ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา ๑๐ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท จำนวน ๑๐ คน ๑.๓ มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุก ไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ จำนวน ๖ คน ๑.๔ มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ ทั้งปรับทั้งจำ จำนวน ๖ คน

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (ประชาชน)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (ประชาชน)
	๑.๕ บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมีบทกำหนดโทษเหมาะสมแล้วจำนวน ๕ คน
๒๓. ต่อจากข้อ ๒๒ ท่านมีเหตุผลหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตราดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน ๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตราพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๙๐ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบัน ๑.๒ ไม่ระบุ จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๘๕
๒๔. ท่านเคยถูกจับกุม หรือถูกดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน ๑.๑ เคย ๐ คน คิดเป็นร้อยละ -- ๑.๒ ไม่เคย ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
๒๕. กฎหมายฉบับนี้ ก่อให้เกิดผลอย่างไร ดังต่อไปนี้ (สามารถเลือกได้มากกว่า ๑ ข้อ)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๐ คน ๑.๑ ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน ๑๒ คน ๑.๒ เพื่อคุ้มครองผู้ถูกเรียไรซึ่งเกิดจากการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำนวน ๑๗ คน ๑.๓ ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ทำการเรียไรที่ได้รับใบอนุญาต จำนวน ๑๑ คน ๑.๔ อื่น ๆ โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง ถ้ามีจำนวน ๔ คน
๒๖. มีปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๖ คน - ไม่ระบุ -
๒๗. สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๙ คน ๑.๑ ยกเลิก จำนวน ๐ คน ๑.๒ แก้ไข ปรับปรุง จำนวน ๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๖๓ ๑.๓ บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้เหมาะสมแล้ว จำนวน ๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๑๐ ๑.๔ อื่น ๆ
๒๘. จากข้อ ๒๗ มีข้อเสนอแนะหรือไม่ อย่างไร หากไม่มีทำเครื่องหมาย	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๕ คน -ไม่ระบุ-

๒) ผลการรับฟังความคิดเห็นเพื่อใช้ประกอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ (กลุ่มเป้าหมาย : หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ) จำนวนทั้งหมด ๒๔ ราย สรุปผลได้ดังนี้

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
<p>๑. กฎหมายฉบับนี้ยังเป็นประโยชน์ต่อประชาชนหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๙๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) พระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลักการเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎหมาย และเป็นการประเมินการบังคับใช้กฎหมายว่า ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย</p> <p>๒) เกิดประโยชน์ความคุ้มค่ากับภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชน หรือมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน และเพื่อให้ได้ข้อมูลหรือความคิดเห็นจากผู้ซึ่งมีสิทธิหรือหน้าที่หรือได้รับผลกระทบที่เกิดจากการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งหน่วยงานที่ปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) ปัจจุบันการเรียไรสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนและสังคมได้รับความเสียหาย เป็นอย่างมากสืบเนื่องจากกฎหมายที่ควบคุมการเรียไรออกใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สภาพสังคม ที่เปลี่ยนแปลงไป มีความเจริญด้านเทคโนโลยี รูปแบบและวิธีการเรียไรได้ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย และกลไกการตรวจสอบ ติดตามผลยังไม่รัดกุมเพียงพอ การใช้ประโยชน์จากการเรียไร การเรียไรได้กลายเป็นข้ออ้างในการขอรับเงินหรือทรัพย์สินจากประชาชน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมการเรียไร</p> <p>๒) พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ ทั้งสิ้นเพียง ๒๑ มาตรา โดยไม่มีการบัญญัติให้เป็นหมวดหมู่อย่างชัดเจน ปัจจุบันพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอต่อการควบคุมการเรียไรที่มีรูปแบบและการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน การจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรโดยปราศจากการควบคุม จึงอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนและสร้างความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมได้ ปัจจุบันสามารถพบสภาพปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมการเรียไร</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
<p>๒. บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพutsch์กราช ๒๔๘๗ กำหนดให้ “การเรียไร” หมายความว่ารวมตลอดถึงการซื้อขาย แลกเปลี่ยน ชดใช้ หรือบริการธรรมดา แต่เพื่อรวบรวมทรัพย์สินที่ได้มาทั้งหมดหรือบางส่วนไปใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง นั้นด้วย ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เนื่องจากปัจจุบันอาจมีการจำหน่ายสินค้าในลักษณะ มีเจตนาแฝงเพื่อนำส่วนต่างไปใช้ในกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง นอกเหนือจากการประกอบธุรกิจเป็นปกติธุระ แต่ใช้วิธีจำหน่ายสินค้า และแลกเปลี่ยนสินค้า เพื่อหลบเลี่ยงการปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับเรียไร</p> <p>๒) ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมให้รวมถึงการตั้งตู้รับบริจาค ตามสถานที่ต่างๆ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>บทนิยามคำว่า “การเรียไร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พutsch์กราช ๒๔๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในส่วนของคำนิยามศัพท์ใหม่โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๓. บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พutsch์กราช ๒๔๘๗ กำหนดให้ “ยุทธภัณฑ์” หมายความว่า ยุทธภัณฑ์ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่ายังมีความเหมาะสม จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๘๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) คำนิยาม “ยุทธภัณฑ์” หมายถึง อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธสารเคมี สารชีวะ สารรังสี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่อาจนำไปใช้ในการรบ หรือการสงครามได้ ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา นั้น ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีความชัดเจน ถูกต้อง เหมาะสม และเพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร</p> <p>๒) ช่วยป้องกันการสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนสร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมหรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่าไม่มีความเหมาะสม จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>บทนิยามคำว่า “ยุทธภัณฑ์” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พutsch์กราช ๒๔๘๗ มิได้ให้</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	<p>ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในส่วนของคำนิยามศัพท์ใหม่โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๔. บทนิยามของมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๕๘๗ กำหนดให้ “สิ่งพิมพ์” หมายความว่าสิ่งพิมพ์ตามความหมายแห่งกฎหมายว่าด้วยการพิมพ์ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๘๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>ยังมีความเหมาะสมและควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม คำนิยาม “สิ่งพิมพ์” ให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) คำนิยาม “สิ่งพิมพ์” ให้มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เนื่องจากแห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๕๘๗ เป็นกฎหมายมีการใช้มานานมากแล้ว ทำให้ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชน</p> <p>๒) ลักษณะของการเรียไรโดยการโฆษณาตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พทุศักราช ๒๕๘๗ ไม่ครอบคลุมถึงความหมายหรือวิธีการโฆษณาเรื่องการเรียไรโดยการโฆษณา เนื่องจากปัจจุบันการโฆษณาประชาสัมพันธ์เชิงชวนมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การโฆษณาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อวิทยุโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโซเชียลมีเดีย สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น รวมถึงการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ ทำให้การควบคุมการเรียไร โดยการโฆษณาตามกฎหมายปัจจุบัน จึงไม่ครอบคลุมไปถึงลักษณะและวิธีการเรียไรต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและการตีความทางกฎหมาย ทำให้หน่วยงานของรัฐ ไม่อาจเข้าควบคุมดูแลการดำเนินการเรียไรได้ครอบคลุมทุกกรณี</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๕. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๕๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่จำเลยเพื่อใช้เป็นค่าปรับ เว้นแต่ จะเป็นการเรียไรในระหว่างวงศัญาติของจำเลย ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>มีความเหมาะสมและมีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดข้อห้ามจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๑) การเรียไรเพื่อรวบรวมทรัพย์สินมาให้หรือชดใช้แก่จำเลยเพื่อใช้เป็นค่าปรับ ห้ามมิให้จัดให้มีการรับบริจาคจากบุคคลทั่วไปเพื่อจำเลยหรือผู้ต้องหาที่มีความผิดหรือบริสุทธิ์ ซึ่งอยู่ในขั้นตอน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	<p>การควบคุมหรือซั้งชั่วคราวระยะเวลาหนึ่งในระหว่างการสอบสวนหรือระหว่างการพิจารณาของศาล อาจจะเป็นการช่วยเหลือจำเลยหรือผู้ต้องหาโดยตรง</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>ควรให้ความหมายรวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น เช่น หลักทรัพย์ประกันตัว ให้ความหมายชัดเจนมากขึ้น และเพื่อให้มีความเหมาะสมและมีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน</p> <p>๑.๓ อื่น ๆ จำนวน - คน</p>
<p>๖. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพutschกรราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๒) การเรียไรโดยกำหนดเก็บเงินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นเป็นอัตราโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า ผลประโยชน์ หรือวัตถุประสงค์อื่นยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อไม่ให้ผู้จัดให้มีการเรียไรโดยคำนวณตามเกณฑ์ปริมาณสินค้า สามารถตรวจสอบหรือการจัดการทรัพย์สินที่ได้รับบริจาคมมาได้อย่างชัดเจน</p> <p>๒) เพื่อการกำกับควบคุมจำนวนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้จากการเรียไรได้ กำหนดเขตหรือสถานที่และเวลาที่อนุญาตให้ทำการเรียไร วิธีการเก็บรักษาและทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินที่เรียไรได้วิธีการเรียไร</p> <p>๓) เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>มาตรา ๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพutschกรราช ๒๔๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๗ ทานเห็นว่ามาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพutschกรราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๓) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุให้เสื่อมทรามแก่ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๙๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันปัญหาสังคม ป้องกันไม่ให้สร้างความคิดเห็นรอนรำคาญและขัดต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	<p>๒) เพื่อป้องกันการเรียไร มีการกระทำหลอกลวงหรือใช้วิธีการที่ไม่ชอบ เช่น การหลอกลวงผู้ถูกเรียไรหรือบังคับข่มขู่ผู้เชิญผู้ถูกเรียไร</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>มาตรา ๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๘. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๔) การเรียไรอันอาจเป็นเหตุกระทบกระเทือนอย่างรุนแรงถึงทางสัมพันธ์ทำไมตรีกับต่างประเทศ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันและปราบปรามการเกิดปัญหาและอุปสรรคในการเรียไรโดยทุจริตในประเทศและระหว่างประเทศ</p> <p>๒) เพื่อให้รัฐสามารถควบคุมและตรวจสอบการเรียไรได้ สร้างความน่าเชื่อถือของการเรียไรกับต่างประเทศให้เป็นไปตามความต้องการของผู้บริจาคว่างแท้จริง</p> <p>๓) เพื่อป้องกันการกระทบถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศได้</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖</p> <p>มาตรา ๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๙. มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ดังต่อไปนี้ (๕) การเรียไรเพื่อจัดหายุทธภัณฑ์ให้แก่ต่างประเทศ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุปดังนี้</p> <p>๑) เพื่อให้เกิดการป้องกันและควบคุมการจัดหายุทธภัณฑ์ ไม่ให้เกิดผลกระทบต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและความมั่นคงของระหว่างประเทศ</p> <p>๒) เพื่อป้องกันการกระทบถึงทางความสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศได้</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	<p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>มาตรา ๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่น ๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๐. มาตรา ๖ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗ กำหนดให้การเรียไรซึ่งอ้างว่าเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือสาธารณประโยชน์จะจัดให้มีได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรแล้ว ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๑ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อป้องกันแอบอ้างการจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรเพื่อประโยชน์แก่ราชการ เทศบาล หรือสาธารณประโยชน์ต้องขอรับใบอนุญาตจากคณะกรรมการควบคุมการเรียไรก่อนจึงจะจัดให้มีการเรียไรได้</p> <p>๒) เพื่อให้ผู้ได้รับอนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการควบคุมการเรียไรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด เป็นมาตรการสำคัญในการรักษาความมั่นคง</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘</p> <p>มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่น ๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๑. คณะกรรมการควบคุมการเรียไรตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗ ซึ่งประกอบด้วยปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นประธานโดยตำแหน่ง และกรรมการอื่นคือ ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการสาธารณสุขหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงการคลังหนึ่งคน ผู้แทนกรมตำรวจหนึ่งคน และผู้แทนกรมมหาดไทยหนึ่งคน โดยกรรมการต้องมาประชุมไม่น้อยกว่าสี่คน จึงเป็นองค์ประชุม ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อให้กฎหมายมีความครอบคลุมความต้องการขั้นตอนการจัดให้มีการเรียไรของประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมของคณะกรรมการควบคุมการเรียไรตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	<p>๒) เพื่อให้การจัดให้มีการเรียไร เพื่อประโยชน์แก่ ราชการ เทศบาล หรือสาธารณะประโยชน์ เป็นไปด้วยความ เรียบร้อย ถูกต้อง</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๔๗ เป็นกฎหมายที่ไม่เคยมีการปรับปรุงแก้ไข ของคณะกรรมการควบคุมการเรียไร ผู้แทนบางตำแหน่งมีการ ปรับเปลี่ยนไป และจำนวนผู้แทนมีหลายตำแหน่งหรือปรับ ผู้แทนแต่ละหน่วยงาน</p> <p>๒) ควรเพิ่มผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการ เป็นคณะกรรมการควบคุมการเรียไร ให้สอดคล้องกับอำนาจ หน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการกำกับตรวจสอบ</p> <p>๓) ผู้แทนกรมมหาดไทย แก๊ไขเป็น ผู้แทนกรมการ ปกครอง</p> <p>๔) ผู้แทนกรมตำรวจ แก๊ไขเป็น ผู้แทนสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๒. มาตรา ๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติควบคุม การเรียไรพุทธศักราช ๒๕๔๗ กำหนดให้การเรียไรใน ถนนหลวงหรือในที่สาธารณะการเรียไรโดยโฆษณา ด้วยสิ่งพิมพ์ โดยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วยเครื่อง แปลงเสียงจะจัดให้มีหรือทำได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก พนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว ยังมีความเหมาะสมหรือควร ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๓๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) การเรียไรโดยการโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ วิทยุกระจายเสียง เครื่องแปลงเสียง ยังมีความเหมาะสมและควร มีการแก้ไขเพิ่มเติม ในส่วนนอกจากขอใบอนุญาตทำการเรียไร แล้ว ยังต้องขอใบอนุญาตใช้เสียงจาก ส่วนราชการท้องถิ่นก่อน</p> <p>๒) ควรแก้ไขเพิ่มเติมช่องทางการทำเรียไรโดยช่องทาง Social Media</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ไม่ครอบคลุมไปถึงวิธีการเรียไรด้วยสื่อออนไลน์ เทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างอินเทอร์เน็ต ทำให้เกิดการสับสนว่าการ เรียไรโดยโฆษณาด้วยสิ่งพิมพ์ ด้วยวิทยุกระจายเสียง หรือด้วย เครื่องแปลงเสียงจะต้องทำการขออนุญาตแต่การเรียไรทาง อินเทอร์เน็ต กฎหมายยังไม่ได้กำหนดให้ไว้ต้องขออนุญาต</p> <p>๒) การเรียไรในถนนหลวงหรือในที่สาธารณะ มีการสร้าง เหตุความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
<p>๑๓. จากข้อ ๑๒ ข้อความในมาตรา ๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุทศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามมิให้นำข้อความในมาตรา ๘ วรรคแรกมาใช้บังคับแก่กรณี ดังต่อไปนี้ (๑) การเรียไรซึ่งได้รับอนุญาตหรือได้รับยกเว้นตามมาตรา ๖ (๒) การเรียไรเพื่อกุศลสงเคราะห์ในโอกาสที่บุคคลชุมนุมกันประกอบศาสนกิจ (๓) การเรียไรโดยขายสิ่งของไ้งานออกร้าน หรือในที่นัดประชุมเฉพาะแห่งอันได้จัดให้มีขึ้นโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งผู้ได้รับอนุญาตให้มีการออกร้าน หรือผู้จัดให้มีการนัดประชุมเป็นผู้จัดให้มีขึ้น ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๒๖ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ป้องกันการเกิดปัญหาการบังคับใช้กฎหมาย เช่น การชุมนุมในสถานที่บริเวณต่างๆ ซึ่งอาจมีปัญหา หรือการก่อความวุ่นวาย สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน</p> <p>๒) ป้องกันการเรียไรมีผลกระทบอื่นอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๗๓ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ควรแก้ไขเพิ่มเติมกำหนดข้อห้ามตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุทศักราช ๒๔๘๗ ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในบางส่วนใหม่ โดยปรับปรุงเหมาะสมครอบคลุมกับสภาพการณ์ปัจจุบันให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๕. มาตรา ๑๐ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุทศักราช ๒๔๘๗ กำหนดให้เมื่อมีผู้ขอรับอนุญาตตามมาตรา ๘ ให้นำความในมาตรา ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้าสั่งไม่อนุญาตให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในกำหนด ๑๐ วันนับแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๖.๙๕ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน ให้ส่วนราชการจัดให้มี ศูนย์บริการร่วมเพื่อรับคำขอและชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับการอนุญาตต่าง ๆ</p> <p>๒) เพื่อให้สอดคล้องระยะเวลาที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และเพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๐๔ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) กำหนดให้ยื่นคำขอผ่านทางสื่อ อิเล็กทรอนิกส์ แทนการมายื่นคำขอด้วยตนเองก็ได้</p> <p>๒) แก้ไขปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการยื่นคำขอขั้นตอนและระยะเวลาในการพิจารณาอนุญาต และรายการเอกสาร หรือหลักฐาน ให้มีความชัดเจนมากขึ้น</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
<p>๑๖. มาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๕๔๗ กำหนดให้ในกรณีทีส่งไม่อนุญาต ผู้ขออนุญาตมีสิทธิยื่นอุทธรณ์คำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันได้ทราบคำสั่งไม่อนุญาต การยื่นอุทธรณ์ในจังหวัดพระนคร และธนบุรีให้ยื่นต่อคณะกรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งขึ้นในจังหวัดอื่นให้ยื่นต่อคณะกรรมการจังหวัด คำชี้ขาดของคณะกรรมการหรือคณะกรรมการจังหวัดแล้วแต่กรณีให้เป็นที่สุด ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๘๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ทำให้ผู้ยื่นคำขอมมีสิทธิโต้แย้ง คำสั่งไม่อนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่</p> <p>๒) เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้ขออนุญาตทำการเรียไร</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๑๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการควบคุมการเรียไร กรณีที่ส่งไม่อนุญาต กฎหมายไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนของการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งไว้โดยตรงเพียงแต่กำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการเรียไรแจ้งและแสดงเหตุผลให้ผู้ขออนุญาต</p> <p>๒) อาจมีผลกระทบต่อประชาชนผู้ขออนุญาตด้วย เนื่องจากประชาชนไม่สามารถที่จะเข้าถึงกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของภาครัฐได้</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๗. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๕๔๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๑) บุคคลมีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๙๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ให้มีความเหมาะสม</p> <p>๒) เพื่อป้องกันการสร้างความเดือดร้อน การข่มขู่หรือปัญหาอื่นๆ แก่บุคคลอื่น</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ควรกำหนดข้อห้ามบุคคลผู้จัดให้มีการเรียไร หรือทำการเรียไร ที่มีคุณสมบัติเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ ให้เป็นไปโดยความถูกต้องตามกฎหมาย</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๘. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๕๔๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๒) บุคคลผู้มีจิตพึนเพื่อนไม่สมประกอบ ผู้ไร้ความสามารถหรือ</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๙๑ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
<p>เสมือนไร้ความสามารถ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>๑) การกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร ให้มีความเหมาะสม</p> <p>๒) เพื่อป้องกันการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนและสร้างความไม่สงบเรียบร้อยขึ้นในสังคมได้</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ควรแก้ไขเพิ่มเติมคุณสมบัติในส่วนฐานความผิดกฎหมายลักษณะอาญา และประพฤติเสื่อมเสีย ให้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมฐานความผิดให้สอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบันมากขึ้น ความผิดฐานสำคัญที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมการเรียไรของผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรได้</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๑๙. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๓) บุคคลเป็นโรคติดต่อที่น่ารังเกียจ ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๑๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>มีความเหมาะสมกับในสังคมมีความเกรงกลัวต่อกฎหมายที่ใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อย ตามข้อ ๑๙ บุคคลอื่นที่มีความประพฤติหรือหลักฐานไม่น่าไว้ใจ อาจจะเกิดผลกระทบต่อจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรได้</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๘ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>ยังไม่มีความชัดเจนความประพฤติหรือหลักฐานไม่น่าไว้ใจ ประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้จะขออนุญาตจัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไรได้</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๒๐. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคลดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๔) บุคคลผู้เคยต้องโทษฐาน ลักทรัพย์ วิ่งราวทรัพย์ ชิงทรัพย์ ปล้นทรัพย์ โจรสลัด กรรโชก ฉ้อโกง ยักยอกทรัพย์ รับของโจรหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายลักษณะอาญา และพ้นโทษมาแล้วยังไม่ครบห้าปี ยังมีความเหมาะสมหรือควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๖๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>เพื่อบังคับใช้อยู่ไม่ครอบคลุมฐานความผิดที่เกิดขึ้นใหม่ ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า<u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>แก้ไขเพิ่มเติมในส่วนฐานความผิดที่เกี่ยวกับทรัพย์ ได้มีการปรับปรุงเพิ่มเติมฐานความผิดให้สอดคล้องกับสภาพ</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	<p>สังคมในปัจจุบันมากขึ้น เช่น ความผิดฐานริดเอาทรัพย์สิน ความผิดฐานโกงเจ้าหน้าที่ ความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ หรือ แม้แต่ความผิดฐานสำคัญที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการเรียไร ของผู้ได้รับอนุญาตให้ทำการเรียไรได้ เช่น ความผิดเกี่ยวกับ ชีวิตและร่างกายหรือความผิดเกี่ยวกับเสรีภาพ หรือความผิด เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษด้วย</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๒๑. มาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดห้ามไม่ให้อนุญาตให้บุคคล ดังต่อไปนี้จัดให้มีการเรียไรหรือทำการเรียไร (๕) บุคคล ที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่ามีอุปสรรคหรือ หลักฐานไม่น่าไว้ใจ ยังมีความเหมาะสมหรือควร ปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๖๐ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๓๙ โดยส่วนใหญ่มีความเห็นโดยสรุป ดังนี้</p> <p>๑) ข้อความของกฎหมายยังไม่มีความชัดเจน</p> <p>๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ ใช้ดุลยพินิจเยอะเกินไป มีช่องโหว่ เยอะเกินไป คลุมเครือ ไม่ชัดเจน</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๒๒. มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ กำหนดให้ ในการเรียไรห้ามมิให้ใช้ ถ้อยคำหรือวิธีการใด ๆ ซึ่งเป็นการบังคับผู้ถูกเรียไร โดยตรงหรือโดยปริยายหรือซึ่งจะทำให้ผู้ถูกเรียไรเกิดความหวาดหวั่นหรือเกรงกลัว ยังมีความเหมาะสมหรือ ควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน</p> <p>๑.๑ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ยังมีความเหมาะสม</u> จำนวน ๑๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๖๐</p> <p>๑.๒ มีผู้ตอบแบบสอบถามว่า <u>ไม่มีความเหมาะสม</u> จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๙</p> <p>๑.๓ อื่นๆ จำนวน - คน</p>
<p>๒๓. พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ บทกำหนดโทษตามมาตราดังต่อไปนี้ ควร ปรับปรุงหรือแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร (สามารถเลือก ได้มากกว่า ๑ ข้อ)</p>	<p>จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๒ คน</p> <p>๑.๑ มาตรา ๑๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มาตรา ๖ วรรคแรก มาตรา ๘ วรรคแรก มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสอง ร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ จำนวน ๑๑ คน</p> <p>๑.๒ มาตรา ๑๘ ผู้ใดทำผิดเงื่อนไขในการอนุญาต ซึ่งคณะกรรมการควบคุมการเรียไรกำหนดตามมาตรา ๙ หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดตามมาตรา ๑๐ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท จำนวน ๑๑ คน</p> <p>๑.๓ มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ จำนวน ๗ คน</p> <p>๑.๔ มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ มีความผิดต้อง ระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือ จำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือทั้งปรับทั้งจำ จำนวน ๘ คน</p>

ประเด็นที่มีการ แสดงความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)	ผลการรับฟังความคิดเห็น (หน่วยงานของรัฐ/เจ้าหน้าที่รัฐ)
	๑.๕ บทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นมีบทกำหนดโทษเหมาะสมแล้ว จำนวน ๑๑ คน
๒๔. จากข้อ ๒๓ ท่านมีเหตุผลหรือข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติในมาตราดังกล่าวข้างต้นหรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม ให้เหตุผลหรือข้อเสนอแนะ จำนวน ๑๔ คน
๒๕. เคยจับกุมหรือดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๔๘๗ หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน ๑.๑ เคย ๐ คน คิดเป็นร้อยละ -- ๑.๒ ไม่เคย ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐
๒๖. มีปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๓ คน ๑.๑ ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรมที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน จำนวน ๑๓ คน ๑.๒ เพื่อคุ้มครองผู้ถูกเรียไรซึ่งเกิดจากการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อกฎหมายจำนวน ๑๗ คน ๑.๓ ช่วยสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้ทำการเรียไรที่ได้รับใบอนุญาตจำนวน ๑๐ คน ๑.๔ อื่น ๆ (โปรดระบุเหตุผลด้านล่าง ถ้ามี) จำนวน ๑ คน
๒๗. มีปัญหาและอุปสรรคอื่น ๆ ในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๑๖ คน
๒๘. สมควรยกเลิก แก้ไข หรือปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้หรือไม่ อย่างไร	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๒๔ คน ๑.๑ ยกเลิก จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๑๖ ๑.๒ แก้ไข ปรับปรุง จำนวน ๑๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๘๓ ๑.๓ บทบัญญัติของกฎหมายฉบับนี้เหมาะสมแล้ว จำนวน ๑๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ๑.๔ อื่น ๆ

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

-ไม่มี-

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยได้ออกกฎกระทรวงแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการขออนุญาตจัดให้มีการเรียไร และทำการเรียไร พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ รวมทั้งประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบคำขออนุญาตและแบบใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไร และทำการเรียไร พ.ศ. ๒๕๔๘ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

กระทรวงมหาดไทยโดยกรมการปกครอง ได้มีการออกหนังสือสั่งการแจ้งชักซ้อมแนวทางการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๔๗ เป็นประจำทุกปี โดยจะมีการออกตรวจนิเทศการปฏิบัติงานของราชการส่วนภูมิภาค ได้แก่ จังหวัด อำเภอ เพื่อรับทราบปัญหา อุปสรรค และข้อหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในส่วนภูมิภาค รวมถึงข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการในพื้นที่ มาสรุปรวบรวมและหาแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อแจ้งเวียนให้จังหวัดและอำเภอทราบ และถือเป็นแนวทางการปฏิบัติงานตามกฎหมายต่อไป

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๔๗ ได้ใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน โดยมีกรมการปกครองเป็นหน่วยงานรับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมาย

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

กรมการปกครอง ได้ตรวจสอบสถิติการออกใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรและทำการเรียไร และสถิติการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๔๗ ดังนี้

(๑) สถิติการออกใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรและทำการเรียไร

๑.๑ ปี ๒๕๖๓ ใบอนุญาต จำนวน ๕๔๔ ฉบับ ประกอบด้วย

ใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไร (แบบ ร.๓) จำนวน ๒๙๒ ฉบับ

- ใบอนุญาตทำการเรียไร (แบบ ร.๔) จำนวน ๒๕๐ ฉบับ

๑.๒ ปี ๒๕๖๔ ใบอนุญาต จำนวน ๔๗๓ ฉบับ

- ใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไร (แบบ ร.๓) จำนวน ๒๕๕ ฉบับ

- ใบอนุญาตทำการเรียไร (แบบ ร.๔) จำนวน ๒๑๘ ฉบับ

๑.๓ ปี ๒๕๖๕ ใบอนุญาต จำนวน ๓๓๓ ฉบับ

- ใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไร (แบบ ร.๓) จำนวน ๒๑๗ ฉบับ

- ใบอนุญาตทำการเรียไร (แบบ ร.๔) จำนวน ๑๑๖ ฉบับ

(๒) สถิติการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗

ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๖๐ คดี

ปี ๒๕๖๔ จำนวน ๔๕ คดี

ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๓๕ คดี

ซึ่งเมื่อพิจารณาจากสถิติการออกใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรและทำการเรียไรและสถิติการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไรพทุศักราช ๒๔๘๗ จะเห็นได้ว่า การบังคับใช้กฎหมายยังคงเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

ประชาชนที่ประสงค์จะขอใบอนุญาตจัดให้มีการเรียไรและทำการเรียไร ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต โดยไม่มีค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตแต่อย่างใด ประกอบกับกรมการปกครองได้พัฒนาการให้บริการประชาชนด้วยระบบสารสนเทศและการออกใบอนุญาตตามภารกิจรักษาความสงบเรียบร้อยของกรมการปกครอง (ระบบ e-DOPA License) ในงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียไร ซึ่งเป็นระบบที่ได้มีการพัฒนาและเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่แล้ว รัฐจึงไม่มีภาระหรือมีต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายแต่อย่างใด

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- ไม่มี -

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

แม้พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พทุศักราช ๒๔๘๗ มีบทบัญญัติที่บังคับให้ประชาชนผู้จะจัดให้มีการเรียไรและทำการเรียไร มีภาระหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการขอรับใบอนุญาต แต่ผู้ขออนุญาตไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตแต่อย่างใด และเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไรแล้ว กล่าวคือ กฎหมายฉบับนี้ช่วยป้องกันและควบคุมมิให้บุคคลหรือคณะบุคคลแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากการจัดให้มีหรือทำการเรียไร โดยสร้างความเดือดร้อนรำคาญให้กับประชาชนสร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคมหรืออาจกระทบถึงความมั่นคงของประเทศ ย่อมเป็นกฎหมายที่มีความคุ้มค่าและได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนจะได้รับจากการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พทุศักราช ๒๔๘๗ ยังมีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน เนื่องจากเป็นกฎหมายที่ใช้ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคมและความมั่นคงของประเทศ การจัดให้มีหรือทำการเรียไรโดยปราศจากการควบคุมจะก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน สร้างความไม่สงบเรียบร้อยในสังคม หรืออาจกระทบถึงทางสัมพันธ์ไมตรีกับต่างประเทศได้ แต่อย่างไรก็ตามเนื่องจากเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ประกอบกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปที่มีความเจริญด้านเทคโนโลยีขึ้นมาก รูปแบบและวิธีการเรียไรจึงได้ปรับเปลี่ยนไปตามยุคสมัย นอกจากนี้กลไกการตรวจสอบ ติดตามผลยังไม่รัดกุมเพียงพอ จึงเห็นว่าสมควรที่จะมีการปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยควรปรับปรุงกฎหมายในประเด็นที่สำคัญ ดังนี้

๒๔.๑ บทนิยามคำว่า “การเรียไร” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ มิได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความไว้อย่างชัดเจน ทำให้ต้องมีการตีความกฎหมาย จึงเห็นควรต้องแก้ไขกฎหมายในส่วนของคำนิยามศัพท์ใหม่โดยปรับปรุงให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น

๒๔.๒ ลักษณะของการเรียไรโดยการโฆษณาตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมการเรียไร พุทธศักราช ๒๕๘๗ ไม่ครอบคลุมถึงความหมายหรือวิธีการโฆษณาเรื่องการเรียไรโดยการโฆษณา เนื่องจากปัจจุบันการโฆษณาประชาสัมพันธ์เชิงชวนมีหลากหลายรูปแบบ เช่น การโฆษณาผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต สื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อ Social Media สื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น รวมถึงการสื่อสารในรูปแบบอื่น ๆ ทำให้การควบคุมการเรียไรโดยการโฆษณาตามกฎหมายปัจจุบัน จึงไม่ครอบคลุมไปถึงลักษณะและวิธีการเรียไรต่าง ๆ ที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและการตีความทางกฎหมาย ทำให้หน่วยงานของรัฐไม่อาจเข้าควบคุมดูแลการดำเนินการเรียไรได้ครอบคลุมทุกกรณี

๒๔.๓ เรื่องคุณสมบัติของผู้ที่ขออนุญาตทำการเรียไรให้มีความเหมาะสม

๒๔.๔ กำหนดเพิ่มบทบัญญัติในการอุทธรณ์คำสั่ง การพิจารณาอุทธรณ์ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๒๔.๕ กำหนดมาตรการลงโทษทางปกครองและทางอาญาเมื่อมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๒๔.๖ กำหนดให้การอนุมัติ การอนุญาต การออกไปอนุญาต การออกไปแทน ใบอนุญาตให้กระทำด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

๒๔.๗ ยกเลิกหลักเกณฑ์ที่ให้ประชาชนยื่นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของหน่วยงานรัฐหรือเป็นข้อมูลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐทราบอยู่แล้ว

๒๔.๘ ยกเลิกการใช้โทษอาญาในเรื่องที่เป็นทางแพ่งโดยแท้

๒๔.๙ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้สำหรับการลงลายมือชื่อในเอกสารอิเล็กทรอนิกส์

๒๔.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการแจ้งผลการพิจารณาและการรับใบอนุญาต/หนังสือรับรอง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-Certificate)

๒๔.๑๑ กำหนดให้แจ้งผลการพิจารณาและการรับใบอนุญาต/หนังสือรับรองอิเล็กทรอนิกส์ดำเนินการจัดส่งไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ผ่านช่องทาง Digital Inbox เพื่อเป็นช่องทางในการรับใบอนุญาต

๒๔.๑๒ กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตเตรียมใบอนุญาตหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถแสดงถึงการอนุญาตให้เจ้าหน้าที่สามารถตรวจสอบได้ทุกเมื่อไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใด

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

ปัจจุบันกรมการปกครองได้พัฒนาระบบการยื่นคำขอรับใบอนุญาต/การต่ออายุใบอนุญาต แจ้งผลการพิจารณาและการรับใบอนุญาต/หนังสือรับรอง โดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์หรือในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกและลดภาระให้กับประชาชน ทำให้กระบวนการขออนุญาต

เป็นไปโดยง่าย สะดวก รวดเร็ว ประหยัดต้นทุนในการเดินทางมาติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ ทั้งนี้ เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบและวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นายแมนรัตน์ รัตนสุคนธ์)

อธิบดีกรมการปกครอง

๒๒ ธันวาคม ๒๕๖๕

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ กรมการปกครอง

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ๑. นายนิวัฒน์ หงษ์ชูตา

ตำแหน่ง หัวหน้ากลุ่มมาตรฐานและระเบียบกฎหมาย ๑

๒. นางสาวนุชรัตน์ดา จตุเทิน

ตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ

สังกัด ส่วนการรักษาความสงบเรียบร้อย ๒ สำนักงานสอบสวนและนิติการ

โทร. ๐ - ๒๓๕๖ - ๙๕๔๔

อีเมลล์ omd๔@dopa.go.th